

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

Sorat'h, Ninth Mehl:

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

O dear friend, know this in your mind.

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੇ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

The world is entangled in its own pleasures; no one is for anyone else.

||1||Pause||

ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥

In good times, many come and sit together, surrounding you on all four sides.

ਬਿਖਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥

But when hard times come, they all leave, and no one comes near you. ||1||

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥

Your wife, whom you love so much, and who has remained ever attached to you,

ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥

runs away crying, "Ghost! Ghost!", as soon as the swan-soul leaves this body.

||2||

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

This is the way they act - those whom we love so much.

ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੩੯॥

At the very last moment, O Nanak, no one is any use at all, except the Dear Lord. ||3||12||139||